

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V. K.,
zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 184 00
Praha 8 – Dolní Chabry, Ledčická 649/15,

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2018 č. j. MSK 98677/2017, o správním
deliktu

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2018 č. j. MSK 98677/2017 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce na nákladech řízení částku 11.228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl k odvolání žalobce změněn ve výroku rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.6.2017 č. j. SMO/238862/17/DSČ/Pro, o správním deliktu, text tak „že dne 27.3.2016 v době nejméně od 9.00 do 9.10 hodin porušil blíže neustanovený řidič motorovým vozidlem tovární značky Škoda, RZ X, pravidla provozu na pozemních komunikacích a dopustil se tak jednání majícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že stál v Ostravě – Porubě na ulici Matěje Kopeckého na úrovni domu č. 2 v prostoru křižovatky s dvorní částí ulice Porubská, čímž neustanovený řidič porušil ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu“, a ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.
2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobci za spáchání správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč. Uvedeného správního deliktu se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda, RZX, v souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, neboť hlídkou Městské policie Ostrava bylo zjištěno, že dne 27.3.2016 v době nejméně o 9.00 do 9.10 hodin porušil blíže neustanovený řidič motorovým vozidlem tovární značky Škoda, RZ X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že stál v Ostravě – Porubě na ulici Matěje Kopeckého na úrovni domu č. 2, v prostoru křižovatky s dvorní částí ulice Porubská. Tímto jednáním V. K. jako provozovatel vozidla Škoda, RZ X porušil ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
3. Žalobce namítal, že ve výroku rozhodnutí správního orgánu absentuje forma zavinění, také to, že skutková podstata „správního deliktu provozovatele vozidla“ již v době rozhodování žalovaného neexistovala, byla zrušena, dále uvedl, že v článku CCLVII zákona č. 183/2017 Sb., je uvedeno, že zákon nabývá účinnosti dne 1.7.2017, ovšem takovéto určení účinnosti právního předpisu je v rozporu s § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv. Z uvedeného lze dle žalobce dovodit, že pokud je vydán zákon s účinností stanovenou v rozporu s předepsanými pravidly, nabude zákon účinnosti podle obecné úpravy, a tedy 15 dnem od vyhlášení zákona, tedy 13.7.2017. Zákon č. 183/2017 Sb., nemohl nabýt účinnosti ke dni 1.7.2017. Žalobce rovněž namítal, že správní orgán rozhodoval o sankci nezákonně. Správní orgán ve výroku rozhodnutí neuvedl, dle kterého konkrétního ustanovení právního předpisu o výši sankce rozhodoval. Z rozhodnutí nelze vůbec seznat, zda uložená sankce ve výši 1.500 Kč je sankcí na samé spodní či horní hranici zákonného rozmezí nebo je v jeho středu, a zda vůbec bylo možné uložit sankci v takové výši. Žalobce rovněž uvedl, že správní orgán vůbec nezohlednil § 44 nového zákona o přestupcích, dle kterého je možné rozhodnout o mimořádném snížení sankce. Namítal rovněž, že správní orgán ve výroku nevymezil místo údajného protiprávního jednání s takovou přesností, aby bylo možné přezkoumat jeho

protiprávnost. Správnímu orgánu také vytkl, že ve výroku rozhodnutí neuvedl, jaká konkrétní právní povinnost byla porušena, ve výroku nevymezil ani místo údajného protiprávního jednání s takovou přesností, aby bylo možné přezkoumat jeho protiprávnost. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je konstatováno toliko porušení § 10 odst. 3 silničního zákona, které však obsahuje právní normu s blanketní dispozicí. Ve výroku však absentuje odkaz na právní ustanovení, jehož porušením byla porušena obecná právní povinnost formulovaná v § 10 odst. 3 silničního zákona. Žalovaný si patrně byl vědom této vady výroku správního rozhodnutí, a proto jej změnil tak, že do něj doplnil, že došlo k porušení § 27 odst. 1 písm. d) silničního zákona. Takovým postupem žalovaného však byl krácen na svých právech, neboť poprvé, kdy se žalobce dozvěděl v rozporu, s jakým právním předpisem měl jednat, tedy proč mělo být jednání, které je mu kladeno za vinu, protiprávní, je rozhodnutí žalovaného, které doručením nabývá právní moci. Žalobce také uvedl, že ve věci rozhodovala úřední osoba, o jejíž nepodjatosti nebylo možné nepochybovat a že přestupek byl zjištěn obecní policií, ač ta k jeho oznámení nebyla oprávněna. Polemizoval rovněž o zákonnosti, případně ústavnosti postihu provozovatele vozidla za jednání třetí osoby.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že zavinění není uvedeno ve výroku rozhodnutí, neboť jím bylo rozhodováno nikoli o přestupku, nýbrž o jiném správním deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, u něhož se zavinění nevyžaduje, jde o objektivní odpovědnost, tj. bez ohledu na zavinění. Projednávaný skutek se stal 27.3.2016, rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno 22.6.2017, tedy přede dnem 1.7.2017, kdy nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a změnový zákon č. 183/2017 Sb. Žalovaný pak postupoval v souladu s přechodnými ustanoveními § 112 zákona č. 250/2016 Sb. Nová právní úprava není pro žalobce příznivější, odpovědnost za správní delikt proto žalovaný posuzoval podle dosavadní právní úpravy. S ohledem na tento fakt ani nebyl povinen se touto otázkou v rozhodnutí výslovně zabývat. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu je uvedeno, že sankce se ukládá podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu i § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, s tím, že pokuta se ukládá v rozmezí od 1.500 do 2.500 Kč. Žalobce neuváděl žádné relevantní okolnosti, které by k postupu dle § 44 zákona č. 250/2016 Sb., zaváděly sebemenší důvod, ani ze spisu žádné takové okolnosti nevyplývají a ani žalovaný je neshledal. Místo přestupku je určeno ve výroku zcela dostatečně tak, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným. Žalovaný dále odkázal na bod 39 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž zdůvodnil, proč přistoupil ke změně prvostupňového rozhodnutí. Ve výroku je jednoznačně uvedeno, že nezjištěný řidič stál s vozidlem v křižovatce. Námitka podjatosti „všech zaměstnanců odvolacího orgánu“ byla nikoliv bezodkladná, resp., že vůbec ani nešlo o námitku podjatosti, neboť nebyl konkrétně tvrzen poměr oprávněné úřední osoby k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu. Žalobce pouze předestřel ničím nepodložené spekulace. K absenci oprávnění obecní policie ke zjištění přestupku žalovaný poznamenal, že v daném případě se nejedná o přestupek nezastavení vozidla na světelný signál, nýbrž o prosté stání vozidla v místě, kde je to zákonem (obecnou úpravou) zakázáno.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve správním spisu oporu. Tato okolnost je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s.
6. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně se podává závěr, že správní orgán I. stupně učinil dle § 125f odst. 1 a odst. 4 zákona o silničním provozu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, a že byly splněny všechny podmínky pro vedení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Vycházel přitom ze sdělení žalobce, že provozované vozidlo v předmětný čas řídil pan F. S., narozen X, trvale bytem K. 12, 2130 M., R., s doručovací adresou 602 00 B. D. 13, jako zaměstnanec firmy ODVOZ VOZU s.r.o. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že zaslal sdělenému řidiči výzvu k podání vysvětlení oznámeného přestupku, adresovanou na obě výše uvedené adresy. Obě zásilky byly správnímu orgánu vráceny nedoručené zpět se sdělením, že adresát je na obou adresách neznámý. V odůvodnění rozhodnutí dále konstatoval, že jméno řidiče F. S. figurovalo již v několika přestupkových spisech vedených u správního orgánu I. stupně, F. S. byl označen zmocněncem ODVOZ VOZU s.r.o., jako řidič již v několika případech u odlišných provozovatelů a vozidel, a že z daného lze tudíž usoudit a mít za to, že se jedná o osobu smyšlenou, která se na uvedených adresách nezdržuje. Označení řidiče vozidla je čistě účelové tvrzení, kterým se právnická osoba ODVOZ VOZU s.r.o. snaží dosáhnout toho, aby jejich klient nebyl postižen za protiprávní jednání. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně plyne, že jeho obsahem jsou obě nedoručené zásilky adresované správním orgánem I. stupně F. S. na výše označené adresy v Rakousku a v Brně se sdělením poštovních úřadů, že uvedená osoba je na označených adresách neznámá. Jak výše konstatováno z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu plyne, že správní orgán vycházel i ze zjištění ze své úřední činnosti o tom, že osoba F. S. je vedena i v dalších spisových materiálech u správního orgánu I. stupně, přičemž v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nejsou označeny ani spisové značky jednotlivých správních řízení, a ve spise nejsou ani žádné listiny, z nichž by výše uvedené zjištění správního orgánu, že F. S. byl označen zmocněncem ODVOZ VOZU s.r.o., jako řidič již v několika přestupkových spisech vedených u správního orgánu I. stupně, a to u různých provozovatelů. Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že provedl nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a konstatoval, že i jemu je známo, že společnost ODVOZ VOZU s.r.o. uvádí tuto osobu do vícerych správních řízení, přičemž označil spisové značky řízení vedených u krajského úřadu s tím, že se jedná o nekontaktovatelnou osobu a lze tedy vyhodnotit, že se ze strany zmocněnce obviněného jedná o obstrukční jednání ve snaze vyhnout se odpovědnosti provozovatele vozidla za zjištěný správní delikt.
7. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední

činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

8. Krajský soud konstatuje, že zjištění správního orgánu I. stupně, že F. S. byl zmocněncem ODVOZ VOZU s.r.o. označen jako řidič vozidla již v několika jiných přestupkových spisech vedených u správního orgánu I. stupně u odlišných provozovatelů a vozidel, není podepřeno žádným podkladem, který by byl obsažen ve správním spise, nadto nejsou označeny ani spisové značky příslušných správních spisů. Žádným podkladem není podepřeno ani zjištění žalovaného, že společnost ODVOZ VOZU s.r.o. uvádí osobu F. S. ve vícero správních řízeních, přičemž žalovaný toliko označil spisové značky řízení vedených u krajského úřadu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu viz např. rozhodnutí č. j. 8 As 236/2016-51, č. j. 1 As 33/2011-58, plyne, že je nezbytné, aby veškeré podklady, o něž správní orgán opírá své rozhodnutí, byly trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, což se týká i relevantních informací, které správní orgán zjistil z úřední činnosti, konec citace. Soud zastává názor, že s těmito podklady měl žalobce právo se seznámit a vyjádřit se k nim v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Jestliže ve spise správního orgánu I. stupně nejsou příslušné listiny z jiných správních řízení, které správní orgán I. stupně nadto ani neoznačil, z nichž zjistil, že F. S. byl zmocněncem ODVOZ VOZU s.r.o. již v jiných řízeních označen jako řidič u odlišných provozovatelů a vozidel, přičemž shodné zjištění ve vztahu k řízením vedeným žalovaným není rovněž podepřeno žádným podkladem, který by byl obsažen ve správním spise, pak je nutno dospět k závěru, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správních spisech a v takovém případě je žalobou napadené rozhodnutí nezákonné podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
9. Krajský soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu. Protože uvedená nezákonnost byla již sama o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť správní orgány porušily ust. § 50 správního řádu a ust. § 36 odst. 3 správního řádu, jak výše uvedeno, nezabýval se soud pro nadbytečnost žalobními námitkami, které se týkaly samotného správního deliktu.
10. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že procesně úspěšnému žalobci přiznal na nákladech řízení částku 11.228 Kč a uložil žalovanému povinnost zaplatit ji žalobci k rukám jeho zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Tato částka sestává z nákladů za právní zastoupení, a to z odměny za 2 úkony právní služby po 3.100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (odměna za přípravu a převzetí zastoupení, seps žaloby), 2 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky, 21 % DPH – 1.428 Kč, neboť zástupce je plátcem této daně (21 % z odměny a náhrad, tj. z částky 6.800 Kč). K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek 3.000 Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně